

če ne vse, saj vendar nekaj zasluži. Nadjamo se, da bodo moške, ki o tem kaj govoriti morejo, to reč kmali prenaradili. — Še nekaj: V Št. Pavlu pri Preboldi je umrl star učitelj, ki je 42 let na tisti šoli pridno delal. Postal je potem ondašnji podučitelj začasni učitelj. Potem je bil drugi do zdaj v glavni šoli v Mariboru začasni učitelj na imenovano šolo za trdno postavljen. Ljudje v tej fari pa novega učitelja nikakor nočejo. Vse hoče le poprejšnjega nazaj. Že so jih preč. g. braslovski dekan o tej reči podučevali; pa vse je bob v steno. Celó v cerkvi se je nekdo prederznil pregovarjati. Čudne šolske homatije! Radovedni smo, kako se bojo izmotale.

Iz spodnjega Štajarja. Bratje Lavantinci, ki ste blizo preč. konzistorija, prizadenite si toliko, da bote pozvedili premembe v našem učiteljskem stanu in jih naznanjali „Tovarsu“, da nam jih bode pri-
našal, kakor Kranjcem v ljubljanski škofiji. Prosimo! Bravec „Tovarshev“
v lavantinski škofiji.

Iz Ljubljane. Pretečeni mesec je tukajšnji preč. knezošk. konzistorij razposlal sl. okrajnim šolskim ogledništvom 5 razpisov. Dva bolj obširna in važna ima današnji „Tovars“ v originalu; druge tri pa podamo tukaj le posnete. Št. 1818/371 (23. dec.) priporoča nemški šolski časopis „Oesterreichischer Schulbote“, kterega je „Tovars“ že v svojem 1. letošnjem listu učiteljem priporočeval, in vnema posebno mlade učitelje, da bi ne zanemarjali svoje službne omike; pri tej priložnosti se ta cenjenirazpis tudi lepo ozira na našega „Tovarsa“, ter domače učitelje prav resno spodbuja, da bi ga bolje podpirali z naročnino in s spisi. — Št. 1819/372 (21. dec.) razpisuje za to leto 6 Metelkotovih ustanovnih daril po 50 gold. za 6 učiteljev ljudskih šol na kmetih, ki se lepo vedejo in so marljivi v svojem poklicu, pa še posebno obdelujejo slovensčino in sadjorejo v šoli, ter vabi sl. okrajne šolske ogledništva, da naj mu take učitelje v svojem okraji do konec t. m. naznanijo in priporočijo. — Št. 1826/374 pa naznanja da se bo milodarna ustanova s 26 gold. 40 kr. letnih obresti, ki jo je izsluženi normalkini vodja, c. k. šolski svetovavec in častni korar, preč. gosp. Jan. N. Schlaker napravil za učiteljske vdove, — od 1. avg. 1863 do tega časa 1864 drugi vdovi podelila. Ako je tedaj kje kaka vdova, ki ne vživa nikake druge ustanove in hoče za to prositi, naj z verjetnimi spričali dokaže, da je revna, da lepo živi in da je nje mož naj manj deset let pošteno služil za učitelja malih šol na Kranjskem. Prošnje naj se oddajajo pri preč. knezošk. konzistoriju v Ljubljani do konec mesca februarja t. l.

Listnica. G. St. v R.: Prav hvaležni smo Vam za lepo ponudbo; toda, ker „Tovars“ že davno obdeluje enako reč, bi nam bilo ljubše, da bi nam kaj drugega spisali in poslali. „Tovars“ je podoben mladim ljudem, ki hropené po novi obleki. — G. J. A. v B.: Pišite bolj na tanko, kaj želite! — Nekterim drugim g.g. dopisnikom: Prosimo, nikar ne bodite hudi na „Tovarsa“ (kakor nekteri stari, prav železni zarotniki), če vam spise kaj prenaradi in okrajša; včasih se ne more drugače zgoditi: „Tovars“ ne piše in ne briše po šolski tabli.

Odgovorni vrednik:
Andrej Praprotnik.

Natiskar in založnik:
Jož. Rudolf Millo.